

VITA CONSECRATA IN ECCLESIA HODIE

EVANGELIUM, PROPHETIA, SPES

Prikaz loga Godine posvećenog života

Golubica u letu jednim krilom pridržava stilizirani poliedarski globus, a drugim zaklanja tri zvijezde koje izranjanju iz vode.

Logo za Godinu posvećenog života, na simboličan način izražava temeljne vrijednosti posvećenog života. U njemu se prepoznaje »neprekidno djelo Duha Svetoga, koje tijekom stoljećâ tumači bogatstva prakse evanđeoskih savjeta kroz mnogovrsne karizme, te i na taj način Kristovu tajnu čini trajno prisutnom u Crkvi i svijetu, u vremenu i prostoru« (VC 5).

U linijama koje ocrtavaju lik golubice nazire se riječ »mir« na arapskom čime se podsjeća da je posvećeni život pozvan biti primjer sveopćeg pomirenja u Kristu.

Simboli u logu

Golubica nad vodom

Golubica je klasični simbol djelovanja Duha Svetoga, koji je izvor života i nadahnitelj stvaralaštva. To je podsjetnik na početke povijesti: u početku je Duh lebdio nad vodama (usp. Post 1, 2). Golubica, koja leti tik iznad mora koje buja

životom koji se još uvijek nije oblikovao, doziva u svijest strpljivu i povjerljivu plodnost, dok znakovi kojima je okružena otkrivaju stvaralačko i obnoviteljsko djelovanje Duha. Golubica evocira također čovjekovo posvećenje Kristu u krštenju.

Vode, koje sačinjavaju komadići mozaika, pokazuju složenost i sklad ljudskih i kozmičkih počela za koja se, prema tajanstvenim Božjim naumima, Duh zauzima »neizrecivim uzdasima« (usp. Rim 8, 26-27) te se stječu u jednu točku u gostoljubivom i plodonosnom susretu koji rađa novim stvorenjem. Među valovima povijesti golubica leti nad vodama potopa (usp. Post 8, 8-14). Muškarci i žene, čije je posvećenje u znaku evanđelja, oduvijek su bili hodočasnici među narodima; oni žive svoju raznoliku karizmatiku i dijakonalnu prisutnost kao »dobri upravitelji različitih Božjih milosti« (1 Pt 4, 10); označeni su Kristovim križem, sve do mučeništva; putuju kroz povijest oboružani mudrošću evanđelja; Crkva je to koja obuhvaća i ozdravlja sve ono ljudsko u Kristu.

Tri zvijezde

Podsjećaju na identitet posvećenog života u svijetu kao *confessio Trinitatis, signum fraternitatis* i *servitium caritatis*. Izražavaju cirkularnost i relacionalnost trinitarne ljubavi koju posvećeni život nastoji svakodnevno živjeti u svijetu. Zvijezde podsjećaju i na trostruku aureolu kojom se u bizantskoj ikonografiji časti Mariju, svu svetu, Majku Božju, prvu Kristovu učenicu, uzor i zaštitnicu svakog posvećenog života.

Globus u obliku poliedra

Mali poliedarski globus simbolizira svijet s njegovom raznolikošću narodâ i kulturâ, kao što kaže papa Franjo (usp. EG 236). Dah Duha Svetoga ga drži i vodi prema budućnosti: to je poziv posvećenim muškarcima i ženama »da postanu nositeljima Duha (*pneumatophóros*), muževi i žene istinski duhovni, sposobni tajno oploditi povijest« (VC 6).

Riječi u logu

Vita consecrata in Ecclesia hodie

Evangelium, Prophetia, Spes

(Posvećeni život u današnjoj Crkvi
evanđelje, proroštvo, nada)

Te riječi stavljaju daljnji naglasak na identitet i obzore, iskustvo i ideale, milost i hod koji je posvećeni život živio i nastavlja živjeti u Crkvi kao Božji narod, dok putuje zajedno s raznim narodima i kulturama prema budućnosti.

Evangelium: označava temeljnu normu posvećenog života koja je »sequela Christi (nasljedovanje Krista) prema onom kako uči evanđelje« (PC 2a). Najprije kao »živi spomen načina Isusova postojanja i djelovanja« (VC 22), zatim kao mudrost života u svjetlu mnogih savjetâ koje je Gospodin dao učenicima (usp. LG 42).

Evandjelje daje mudrost koja usmjerava čovjekove korake na njegovu putu kroz život i izvor je radosti (usp. EG 1).

Prophetia: doziva u svijest proročko obilježje posvećenog života koje »poprima oblik posebnog sudjelovanja u Kristovoj proročkoj službi, koju Duh Sveti prenosi čitavom Božjem narodu« (VC 84). Riječ je o autentičnoj proročkoj službi, koja se rađa iz Riječi i hrani se Božjom riječju, koju se prihvaća i živi u različitim životnim okolnostima. Tu se službu provodi u djelo putem hrabrog prokazivanja i naviještanja novih Božjih »pohoda« i »istraživanja novih putova za ostvarivanje evandjelja u povijesti, u iščekivanju Božjeg kraljevstva koje dolazi« (*isto*).

Spes: podsjeća nas na konačno ispunjenje kršćanskog otajstva. Živimo u dobu koje karakterizira naširoko prisutna nesigurnost i pomanjkanje dugoročnih projekata: *nada* je potrebna u kulturnoj i društvenoj krhkosti, u dobu u kojem je obzor taman jer »često se čini da su se tragovi Božje prisutnosti izgubili iz vida« (VC 85). Posvećeni je život trajno usmjeren prema eshatologiji: svjedoči u povijesti da će svaka nada na kraju biti definitivno ispunjena i pretvara očekivanje »u misiju, kako bi se Kraljevstvo moglo uprisutniti ovdje i sada« (VC 27). Kao znak nade posvećeni

život treba biti blizak ljudima i pokazivati milosrđe; treba biti paradigma budućnosti oslobođene svakog idolopoklonstva.

Nošeni ljubavlju koju Duh izlijeva u srce (usp. Rim 5, 5) posvećeni su muškarci i žene pozvani prigrliti stoga čitav svijet i postati spomen trinitarne ljubavi, prenositelji zajedništva i jedinstva, molitvene straže na uzvisinama povijesti, solidarni s ljudskim rodnom u njegovim tjeskobama i tihom traženju Duha Svetoga.

O autoru loga **Godine posvećenog života**

Izrada loga za **Godinu posvećenog života** bila je povjerena slikarici **Carmeli Boccasile iz Umjetničkog studija Dellino** kojeg su 1970. osnovali (Bari – Rim, Italija) Lillo Dellino i Carmela Boccasile.

Za to dvoje umjetnika slikanje je »ikona« bilo u formalnom bilo u izvornom smislu, odnosno poziv, susret i dijalog. Svaki umjetnički simbol, shvaćen na taj način, doživljava se kao prozor prema vidljivom koji naslućuje i uvodi u nevidljivo: ikona kao simbol koji nadilazi idol i otvara se božanstvu. To je shvaćanje vrlo blisko smjernicama za svetu umjetnost koje su dali crkveni oci tijekom Drugog nicejskog sabora (787.).

Carmela Boccasile, slikarica i stručnjakinja za ikonologiju, umješno tumači tradicionalna shvaćanja na nov i suvremen način. Ističe se pozornošću prema detaljima i onome što bismo mogli nazvati 'savjesnošću u korištenju boja': ta je savjesnost, čini se, odgovor na izazov koji pred umjetnika postavlja ikona i posljedica je pomnog osluškivanja i traženja *unutarnjeg zvuka* bojâ. Osim rada u studiju, Carmela Boccasile mnogo svoga vremena posvećuje izradi svetih ikona nadahnutih na katoličkoj i grko-pravoslavnoj tradiciji; posebno voli izrađivati ikone Blažene Djevice Marije i svetog Nikole. **Umjetničku crtu Carmele Boccasile**, koja je također izvrstan portretist, **definira se kao »pneumatoforska (duhonosna) materija« i »tonalni kontrapunkt«.**

Lillo Dellino, slikar, grafičar, fotograf, scenograf i scenarist (Bari, 1943. – Pariz, 2013.) bio je učenik učitelja Nicole La Fortezze, osvajač brojnih umjetničkih nagrada, umjetničkih direktor izložbi i umjetničkih galerija i suradnik u brojnim znanstvenim projektima sa Silvijem Ceccatom, Pinom Parinijem i Maurizijem Calvesijem. **Vjenčao se s C. Boccasile** i svojom inteligentnom i snažnom kreativnom snagom postao njezinim suputnikom u životu i umjetnosti u stalnom traženju Duha Svetoga. Radili su zajedno desetljećima kao savjetnici Međunarodnog studijskog centra papinske bazilike svetog Nikole u Bariju, kazališta Teatro Lirico Petruzzelli te drugih kulturnih i glazbenih ustanova. Bili su pozvani od CEI-a (Talijanska biskupska konferencija) surađivati u pilot-projektu gradnje novih crkava u Italiji. Predstavljali su izuzetan umjetnički tandem. Njihov sin Dario krenuo je stopama svojih roditelja; svojem radu kao pisca i istraživača semiotike pridodao je umjetničku crtu koju su mu prenijeli roditelji.

Svojim radom, koji je plod jedinstvene životne vitalnosti, taj je bračni par i umjetnički tim pridonio promjeni talijanske suvremene slikarske i grafičke umjetnosti, kao i traženju Transcendentnog, u čemu su sačuvali vjernost kršćanskoj tradiciji.